

[Axel Sørensen.]

forslag er udtryk for dette, men samtidig også udtryk for, at vi på meget kort tid har skullet beskæftige os med skatteproblemer, der i betydning og omfang øver indflydelse på de bestæbelsers, der er i gang med henblik på en egentlig skattereform,

I alt for mange år har vort skattesystem lidt under stadige lapperier. Det ene område efter det andet er blevet behandlet uden at blive bedømt i sammenhæng med hele den øvrige skattelovgivning og ofte også uden smålige hensyn til det administrative ansvar og besvær, der er blevet forvoldt. Derfor har vi så indviklet et skattesystem, som tilfældet er. Jeg tror, at der på denne baggrund vil være udbredt enighed om, at man ikke nu, hvor der i øvrigt arbejdes med en skattereform, skal foretage yderligere lapperier. Vi må nødvendigvis se tingene i sammenhæng og ikke, som der var udsigt til, i det ene udvalg give skattelettelser til flere hundrede millioner kroner, samtidig med at man i et andet udvalg overvejer mulighederne for at skaffe finansministeriet yderligere indtægter til at sikre den økonomiske balance.

Det radikale venstre vil i forbindelse med en almindelig skattereform medvirke til at rette eksisterende skævheder, også dem, vi har beskæftiget os med i ligningslovudvalget. Jeg tror, at det vil være rigtigt at foretage en justering af lønmodtagerfradraget. Lønmodtagerne er stadig skattemæssigt sorteper, og det bør man selvsagt stræbe mod at bedre på. Der er jo imidlertid en række andre for lønmodtagere vigtige områder at tage i betragtning; lønmodtagerfradragets størrelse må afgøres i sammenhæng med beløbene for børnetilskud og hustrufradrag og med den skattefrie bundgrænses højde. Alt dette og meget mere må ses i sammenhæng, for at vi bedst muligt kan løse lønmodtagernes skatteproblemer.

På samme måde må det radikale venstre, til trods for at vi har den opfattelse, at der også her er behov for en justering, erklære os tilfreds med, at spørgsmålet om ændring af lempelsesordningen for nyetablerede henvises til endelig løsning i forbindelse med en samlet skattereform. Foreløbig er vi glade for, at det ved finansministerens ændringsforslag sikres, at der ikke sker nogen for-

ringelse for de unge, der i øjeblikket har en lempelsesordning som førstegangsetablerede i egen virksomhed og med tyngende afdrag.

Angående den skattemæssige værdi af bolig i egen ejendom kan vi anbefale det af finansministeren stillede forslag, som vi mener på rimelig måde tager hensyn til den gennemsnitlige huslejestigning på 25 pct. Det radikale venstre vil medvirke til, at dette problem finder sin endelige løsning i en form, hvorved ejer og lejer ligestilles.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for finansministerens ændringsforslag under nr. 1 og 4 og stemme imod mindretallets ændringsforslag under nr. 2 og 3.

Ømann: Hvad lønmodtagerfradraget angår, har der jo mange gange her i tinget været gjort forsøg på en ajourføring, siden det blev fastsat i 1952. Socialistisk folkeparti prøvede for et år siden, og regeringen udtrykte sympati for tanken, men sørgede for at få forslaget forkastet sammen med venstre og de konservative. I foråret fremsatte regeringen så selv forslag om forhøjelse, men lod forslaget strande, og nu blev det så fremsat på ny. Det er omhyggeligt og sagligt begrundet i bemærkningerne til lovforslaget; og at tiden var mere end moden til denne selvfølgeligelige justering, fremgik klart af tingets første behandling.

Det radikale venstre kunne give forslaget principiel tilslutning. Det konservative folkeparti forsikrede, at socialdemokratiet ikke skulle anse sig for ene om at repræsentere lønmodtagerne, og tilsagde ligesom socialistisk folkeparti ubetinget støtte. Alene venstres repræsentant var forbeholden. Alt så, der kunne noteres et klart flertal for en sag, der for en gangs skyld var til gavn for lønmodtagerne, der ellers ikke — for det har man jo den højtærede finansministers ord for — bliver favoriseret eller særlig forkælet af det eksisterende skattesystem.

Men nu kan tingets medlemmer, dagspressen og landets lønmodtagere læse i den af de fire forligspartier afgivne udtalelse i betænkningen, at det forslag, som et flertal var begejstret for, ikke vil blive gennemført, og at den højtærede finansminister stiller ændringsforslag om nedsættelse til